

Centre Recreatiu

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Avinguda de Manuel López, 2. Nucli urbà d'Oló
Alçada: 508

Coordenades:

Latitud: 41.87419
Longitud: 2.03536
UTM Est (X): 419953
UTM Nord (Y): 4636258

Classificació

Número de fitxa 08258-283
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Segle XX
Any 1931
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Estructuralment es conserva bé, però no reuneix les mesures de seguretat
Protecció Inexistent
Número inventari Sí: IPA 17153
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Santa Maria d'Oló
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 28/05/2020 - 02:00

Descripció

Edifici emplaçat a l'eixample d'Oló que havia estat un local d'oci vinculat al Centre Catalanista Republicà (primer) i a l'empresa Hemalosa (després). És de planta rectangular i parcialment entre mitgeres. L'element més remarcable és la façana davantera, d'estètica noucentista, senzilla i elegant. La composició, totalment simètrica, queda centrada per un gran portal rectangular que, al seu damunt, té un finestral semicircular i, a banda i banda, finestrals geminats també rectangulars. Aquestes finestres laterals estan coronades amb ulls de bou, emmarcats amb maó d'un color vermellós, igual que la finestra del centre. La façana està rematada per una mena de frontó o pinyó en forma encastellada, amb quatre boles de coronament al seu damunt. És interessant la delicadesa decorativa de la composició, basada en les línies de maó arrencades que enquadren les diferents parts de la façana.

Història

Aquest edifici té el seu origen en el Centre Catalanista Republicà, que durant el període de la Segona República fou el contrapès progressista a la Congregació Lluís Gonçaga, d'inspiració catòlica i de caire més conservador, el qual fins aleshores dominava la vida associativa del municipi. El 9 d'agost de 1931 es demanava permís per construir aquest edifici senzill a la carretera. Però tenim escasses notícies d'aquesta entitat. Sabem que en el seu local s'hi feia ball, i que el 1933 n'era president Vicenç Ciuró Pascual. Les dificultats per mantenir aquest centre van propiciar que, a la dècada següent, passés a mans de l'empresa HEMALOSA. En aquesta època la fàbrica López (HEMALOSA) ja era clarament la més gran d'Oló, i els seus amos van tendir a veure el poble com si fos una més de les colònies industrials, de manera que van adoptar actituds pròpies del caciquisme i del paternalisme de l'època. Especialment després que, en morir el 1940 el fundador de la fàbrica, Manuel López, va ser substituït per la seva neboda, Carme Vidal López i el seu marit, Joan M. Roger Gallés. Aleshores es van construir pisos per als treballadors i es creà el centre recreatiu, el 1942. El matrimoni Vidal-Roger va afavorir també l'obertura d'un cafè i van actuar com a benefactors del poble. El 1955 van iniciar els tràmits per finançar la construcció d'una nova església, i el 1967 demanaven permís per construir un hostel, anomenat Hostel de Santa Maria. Aquesta política, però, no va acabar d'obtenir els resultats esperats per l'oposició dels propietaris dels diferents serveis que ja tenia el poble.

El Centre Recreatiu Hemalosa s'instal·là, doncs, en l'edifici de l'antic Centre Catalanista Republicà. Estava compost per una sala amb capacitat per a unes 300 persones i per un cafè. El 1947 el gerent de l'empresa demanava permís per instal·lar-hi una màquina de cinema. És la notícia més antiga que es té a Oló de cinema. També servia com a teatre, sala de ball i per fer-hi xerrades o celebracions de festes. Amb la crisi del tèxtil, pels volts de 1979 l'empresa HEMALOSA va decidir deixar de prestar determinats serveis i va dedicar el Centre Recreatiu a magatzem de fil. Les pressions de l'Ajuntament i del veïnat van aconseguir que el 1981 el consistori comprés el local per destinar-lo a centre cultural. Després d'unes reformes importants, va servir de sala de cinema, teatre, biblioteca municipal i sala d'exposicions. Les sessions de cinema es van reprendre els diumenges a la tarda durant la temporada 1989-1990 (FERRER i altres, 1991: 179-180), però no van tenir gens d'èxit i finalment només es feien per la festa major. El 1993 es va passar l'última pel·lícula. Actualment no s'hi poden fer activitats perquè no compleix les mesures de seguretat. Tots els actes s'han passat a la sala polivalent de l'Espai Hemalosa.

Bibliografia

FERRER, Llorenç i altres (1991). "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 125, 179-180.

